

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] sering træder i Kraft den 1. December. Ifølge de i August—September 1940 udfærdigede Retningslinier skulde der gennemføres en fælles Mælkeordning for Storkøbenhavn, idet det vilde være irrationelt og egnet til at volde praktiske Vanskeligheder at have forskellige Ordninger og Priser paa den ene og den anden Side af Værnedamsvej, hvor Grænsen mellem Københavns og Frederiksberg Kommune gaar, saavel som i Gentofte og de øvrige op til Hovedstaden stødende Kommuner. Det var overdraget det storkøbenhavnske Mælkeudvalg, der omfatter Repræsentanter for København og de tilstødende Kommuner, at udarbejde Forslag til en fælles Ordning. Dette gjorde Udvalget, og jeg kan kun sige, at det — uanset om man har kunnet være enig i Forslaget eller ønsket det anderledes — maa erkendes, at Udvalget i sit Arbejde loyalt har fulgt de Retningslinier, der gennem Forskrifterne i August—September i Fjor er givet Udvalget.

Mælkeudvalgets Forslag, der gik ud paa, at Hovedstadens Mælkeforsyning skulde besørges af de 3 store københavnske-frederiksbergske Mejerier og 5 mindre Oplandsmejerier, viste sig imidlertid at møde Modstand i forskellige af de til København stødende Kommuner. Jeg maatte derfor efter Parternes Opfordring træde til og føre en lang Række Forhandlinger, saavel med Kommunerne som med de forskellige i Sagen interesserede Erhvervsgrupper. Jeg lagde herved Vægt paa, at man fik en fælles Ordning for Storkøbenhavn, at Ordningen tiltraadtes af alle de storkøbenhavnske Kommuner, saaledes at der ikke skete noget Indgreb i det kommunale Selvstyre, at Antallet af de deltagende Mejerier udvidedes, saa vidt Hensynet til Mælkens Billiggørelse tillod det, og at der i videst muligt Omfang ydedes Erstatning til de næringsdrivende, der maatte ophøre med deres hidtidige Virksomhed. Paa dette Grundlag lykkedes det efter langvarige Forhandlinger at naa til Enighed mellem samtlige Kommuner, og at saadan Enighed er opnaaet, maa formentlig tages som Garanti for, at Ordningen er forsvarlig.

Jeg finder ikke Anledning til her at holde Lovtale over den kommende storkøbenhavnske Mælkeordning. Den vil den 1. December være en Kendsgerning, men jeg mener, at man skylder de deltagende Mejerier og det storkøbenhavnske Mælkeudvalg, der forestaar Ordningens Gennemførelse og til Stadighed skal føre nøje Kontrol med, at den gennemføres saaledes, at Forbrugerne — og kun Forbrugerne — faar den fulde pris-

mæssige Fordel af Ordningen, det Hensyn at give dem fornøden Arbejdsro.

Lykkes det ikke at gennemføre Ordningen tilfredsstillende, kan Tiden for Kritik være inde. At den Prisnedsættelse, som Ordningen umiddelbart medfører, ikke bliver saa stor som ventet, kan ikke lægges Ordningen til Last, idet dette skyldes Prisstigninger for den leverede Mælk, for Transport af Mælken o. lign. Hvis Ordningen ikke var gennemført, havde Mælkepriserne som Følge af dokumenterede Prisstigninger maattet forhøjes med gennemsnitlig 3 Øre pr. l. I Stedet for opnaar man formentlig en Nedsættelse paa 3—5 Øre for Flaskemælk, altsaa en Besparelse for Forbrugerne paa 6—8 Øre pr. l, og dette maa dog vist siges at være et ikke helt betydningsløst Resultat.

Prisen for Spandemælk skulde efter de med dens Fremskaffelse forbundne Omkostninger ligge ca. 5 Øre under Flaske-mælksprisen, altsaa paa ca. 41 Øre pr. l. Det er imidlertid mit Haab — og jeg har saa stærkt, jeg kunde, givet Udtryk herfor over for Formanden for det storkøbenhavnske Mælkeudvalg, Borgmester Julius Hansen, der i øvrigt har gjort et meget betydningsfuldt Arbejde i denne Sag —, at det storkøbenhavnske Udvalg til Trods for de stedfundne Stigninger i Leverandørprisen m. v. vil søge at holde Spandemælksprisen uforandret paa 39 Øre pr. l, selv om det for at opnaa dette bliver nødvendigt at sætte en noget højere Pris for Fløde og Flaskemælk, end Produktionsomkostningerne herfor egentlig betinger. Det forekommer mig, at Hensynet til den mindrebedragede Del af Befolkningen gør en saadan Fremgangsmaade berettiget og ønskelig.

Der har været rejst Spørgsmaal — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, der rejste dette Spørgsmaal —, om der i Mælkeordningen er Garantier for, at Tilførslerne fordeles retfærdigt mellem Flaskemælken og Spandemælken, saaledes at Spandemælken ikke fordeles i Tilfælde af Nedgang i Mælketilførselen. Jeg kan hertil oplyse, at det storkøbenhavnske Mælkeudvalg, der overvaager Tilførselsforholdene og Mælkehandelen i det hele, selysagt har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, for det kan jo ikke være saadan, at vi har en Række Spandemælksudsalg i København og der ingen Spandemælk er at købe i dem.

I denne Forbindelse vil jeg gerne understrege, at det ikke er rigtigt, saaledes som jeg har hørt det siges, at den Mælke-